

נר מצוה

י"ד נאבא דלמי

צב א מיי פ"ח ס"א
מטמא משכב ומשכב
ס"א

צב ב מיי פ"ח ס"א
אריה כהן ס"ב
ס"ב נאבא ק"א ס"ב
י"ד ס"ב ק"א ס"ב
ס"ב

צד א מיי ס"א ס"ב
ס"ב

צד ב מיי ס"א ס"ב
ס"ב

הירוק עקביא בן מהללאל מטמא. האי ירוק הייט כחמורג ולא ירוק ככרתי דלן זה טעה לארומית והכא ירוק בן הוא כדלמך בלולב הגזול (סנה דף נה וס) ירוק ככרתי מכלל דסמך ירוק לאו הכי הוא : (א) **לית** ליה פירוש ליה ליה ד' דווקא אלא נפקא ליה החמישי מקרא אחרינה : **ירך** רבי מאיר לשיטת עקביא בן מהללאל וסימא חיהמה ואל לקמן בפ' בטה סוהים (ג) גמי סוה מטמא משכב האחרון כעליון מפרש ר' מאיר לפי שמעלימותם הם אחדים לנס ירוק אלא ליה ליה דטאר וגרזה דהכא מיירי מדרבנן וכן מוכח מדקאמר רבי דפי משכבת כהם אמנא לא מטמא הכי דחויא ירוק מגופה המטמא ויש לרדוף ולטעום כי חויא מגופה מטמא מדלריה וימ' כי משכבת אמנא לא מטמא דלן רגילות לנאח דסירוק מגופה ויש לתלות דמשמא אלא וי שמה דס ירוק לאו דווקא נקב אלא כלומר דס שהוא טהור לכ"ע מעלימותם לנס אחים אי גמי עיקר טעמא דרמי כמעמא אחרינה דקאמר יוס טעסקת בו שפרת לאמן כעבנה וטעמא קמא נקב לרבנן :

כתיב הכא שלחך פרסם. ולי' המ' דס סאכא טמאה בו כדמשמע קרא כפרדסם שהוא נעול כך בטה ישראל טעלות פתחין מליקק לבטליה ביי מוחן ב' אבל דס ירוק שהוא טהור לא ויה ומשמע דלא פליגי אלא כדס ירוק ג' אבל כדס נדה מוח כ"ע דמכשיר וכיון דרבנן ליה לא ג"ס דס נדה מוח לאו י"ל דס נדה נפקא לא כדס פסא דבטת פ' (הזורק) דקמי מנין (ל'ס שהוא משקה נאמר כאן וסברה משקור דמיה ונאמר להן כיום האו ייה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלם לתטאה ולגדה ויש לתמוה דהכא משמע ולכ"ע דס הגדה לא הוה בכלל דס חללים ובשבת פרק חבית (דף קנ"ג) משמע דחלב האשה טמא משום דס מגופה דקמי לא אס אמרין בחלב האשה שמכשיר שלא לרטון שכן דס מגופה מכשיר ומפרש רש"י דחלב היה דס תמלה כדלמרינן (ועל דף ט') דס נעכר ונעשה חלב והכא אמרינן דלפ' דס נדה לא הוה בכלל דס חללים כ"ש חלב דווקא לומר דחלב בלא מעיקר דס שבגוף דס מגופה אבל דס נדה לא ומיהו בלא הכי קשה התם דמאי קמיהר להו רבי עקיבא לרבנן מחמיר לני בחלב מוכדס שהחלב לרשואה סמא ומקין לרשואה טהור ועוד למה לי קרא בפ' דס הגדה (לקמן נה) דחלב האשה חביב משקה מוכתיב ותפתח את נאח החלב והשקאו טיפוק ליה מטעמא דדס נעכר ונעשה חלב ומיהו סוגיא דלקמן חילק למימר דלא

ז"ל גמא מיט' ס"ד
ז"ל לוס ס"ט

ז"ל ק"ו מניל ס"ד
מס' פ"ו ס"ו

רוספי הרא"ש
הירוק עקביא בן מהללאל מטמא. הא ירוק הייט כחמורג ולא ירוק ככרתי דלן זה טעה לארומית והכא ירוק בן הוא כדלמך בלולב הגזול (סנה דף נה וס) ירוק ככרתי מכלל דסמך ירוק לאו הכי הוא : (א) **לית** ליה פירוש ליה ליה ד' דווקא אלא נפקא ליה החמישי מקרא אחרינה : **ירך** רבי מאיר לשיטת עקביא בן מהללאל וסימא חיהמה ואל לקמן בפ' בטה סוהים (ג) גמי סוה מטמא משכב האחרון כעליון מפרש ר' מאיר לפי שמעלימותם הם אחדים לנס ירוק אלא ליה ליה דטאר וגרזה דהכא מיירי מדרבנן וכן מוכח מדקאמר רבי דפי משכבת כהם אמנא לא מטמא הכי דחויא ירוק מגופה המטמא ויש לרדוף ולטעום כי חויא מגופה מטמא מדלריה וימ' כי משכבת אמנא לא מטמא דלן רגילות לנאח דסירוק מגופה ויש לתלות דמשמא אלא וי שמה דס ירוק לאו דווקא נקב אלא כלומר דס שהוא טהור לכ"ע מעלימותם לנס אחים אי גמי עיקר טעמא דרמי כמעמא אחרינה דקאמר יוס טעסקת בו שפרת לאמן כעבנה וטעמא קמא נקב לרבנן :

לחלות. מ"ק סג' ה' דמיס טמאין דחי ודחך ספיקא ונב"ה טהורין ממש. היינו ח"ק. דלמך ה' דמיס ומו לו: ייד ר' מאיר כו'. ומטמא דס ירוק משום נדה: אמנא. על נדה: לא מטמאיהו. דמין דירוק הוא מסממא לאו מגופה אחא דלא שמיס ולא תליין בה אלא היכא דחויא מגופה דס הוא: נדי דהיכא דחויא דס ירוק מעיקרא לא מטמאיהו. משום רואה דלאו דס הוא והיינו משום כהם כלומר כשאר דס שכתמו טמא: חטמא משום משום משקה. כדוקה ומי רגליה אס נוגעין בו ארס וכלים וטהרות בלוחו דס ירוק שראתה ביימ מדוחה שהיתה נדה מדס דחוס ואלמי מטהרימו לגמרי: שמתעגל וירצא. שמתחלק תמלה וחס"כ יולא לאפוקי דן בין טמא בין טהור כשהוא בלא נטוף יולא ראשון ראשון: להוי במשקה להכשיר דרעיים. שסעיג עקבן טמא ואלמי מטהרימו לגמרי: דס חללים ישתה. דס סהנפס יולא בו קרי משקה ולענין הכשר נענין משקה כדכתיב (ויקרא ח) ואשר יבא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישחה כלומר אוכל ומשקה' אשר ישחה יבא על האוכל והכי מוקמינן לה בפסחים (דף טו): אלפיה בג"ש. להכשיר את הרעיים: שלחך. דס מדות השלם מן האש: פודס ומורס. כפרדס זה שהוא נעול להשמר כך

לחלות : הירוק עקביא בן מהללאל מטמא : ולית ליה לעקביא דמיה דמיה דרי כאן ארבעה אב"א לית ליה ואב"א אית ליה מי לא א"ד תנינא שחור אודם הוא אלא שלקה הבא נמי מלקא הוא דלך : ורבמים כמדריין : היינו ח"ק איכא בינייהו לחלות: א"ד מאיר אם אינו כמטמא משום כהם כו' : א"ד יורגן יד ר"מ לשיטת עקביא בן מהללאל וסימא וה"ק לרו דרבנן נדי דהיכא דקא משכבת כהם ירוק אמנא לא מטמאיהו היכא דקחויא דס ירוק מגופה המטמא אי הבי אם אינו מטמא משום כהם מטמא משום משקה משהו רואה מבעיא ליה אלא ה"ק לרו נדי היכא דקא חויא דס ירוק מעיקרא לא מטמאיהו היכא דחויא דס אודם והדר חויא דס ירוק חטמא מירי דרדה אמשקה וב ובהו ורבנן **דומיא דרוק מה רוק שמתעגל וירצא אף כל שמתעגל וירצא לאפוקי האי דאין מהעגל וירצא אי הבי שפיר קאמר ליה רבנן לר' מאיר אלא ה"ק לרוי כמשהו ליה רבנן לר' מאיר אלא הבי קאמר לרוי אלפיה בג"ש כתיב הכא מים על פני חיצות ורבנן אדם הן ק"ו מעצמו *ואין אדם הן ג"ש מעצמו : רבי יוסי אומר לא כך וכי : היינו ח"ק *הא קמ"ל מאן ח"ק רבי יוסי וכל האומר דבר בשם אומר *מביא גאולה לעולם : איהו אודם כדס המכה : מאי כדס המכה אמר רב יהודה אמר שמואל כדס שור שחוט ולימא כדס שחיטה אי אמר כדס שחיטה הוה אמינא ככולה שחיטה קמ"ל כדס המכה כחחילת הבאה של סבין עולא אמר כדס צפור חיה איבעיא ליה דה לאפוקי שחוט או דלמא לאפוקי כחוש תיקו ועירי אמר רבי תנינא כדס מאכולת של ראש מתיבי *הרגה מאכולת חיה זה תולה בה מאי לאו דכוליה גופה לא דראשה אמי ורדינאה א"ד אבהו כדס אצבע קמנה של י"ד שננפה וחייתה חוורה ונגפה ולא של כל אדם אלא של ברוח שלא נשא אשה ועד כמה עד דן עשרים מתיבי *תולה בבנה ובבעלה בשלמא בבנה משכבת לה אלא בעלה היכי משכבת לה אמר ר"נ בר יצחק בגין שנכנסה לחופה ולא נבעלה ר"נ אמר *כדס הקוה מתיבי *מעשה ותלה ר"מ בקילור

בשלמא בנה משכבת לה. הוא: רב נחמן. אממי 1 י"י: טמא לו כל משקה.

שלא נשא: אלא בעלה. הא נשוי קאי: ותלה רבי מאיר. דס נשוי בקילור

הנחת הבית (ב) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :

הנחת סוד"ב רנשבורג

א) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ב) ר"ה ס"ב ס"א וס' ס"ב דס ירוק שהוא סוד"ב ר"ב פ' חס' וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ג) בא"ד א"ל כ"ב ס"ב ס"ב ר"ב פ' חס' וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ד) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ה) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ו) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ז) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ח) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
ט) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :
י) חס' ד' ס"ב וס' ונל' סג' ל' כ"ב ל' ס' ק' פ' ס' :

לס"א ס"ד

פי' תרתי ור"ז

סמ"ס ס"ו.
ז"ל ק"ו מניל ס"ד
מס' פ"ו ס"ו

מ"ד ס"ד

לקמן ס"ו

ס"ב

ס"ב

מוסף רש"י

אף כל שמתעגל וירצא. מתחלק הכנה לאחד ולח"כ יולא. כגון רוק ומי רגלים ושכנת ועל (לקמן טו).
וכל האומר דבר בשם אומר כו'. והטעם שמה ולא הזכיר שם נחמיה וכו' (מולין) והזכיר שמו (מולין קד:).

פ"ל
כתיב ונא שלחך פרסם. ולי' המ' דס סאכא טמאה בו כדמשמע קרא כפרדסם שהוא נעול כך בטה ישראל טעלות פתחין מליקק לבטליה ביי מוחן ב' אבל דס ירוק שהוא טהור לא ויה ומשמע דלא פליגי אלא כדס ירוק ג' אבל כדס נדה מוח כ"ע דמכשיר וכיון דרבנן ליה לא ג"ס דס נדה מוח לאו י"ל דס נדה נפקא לא כדס פסא דבטת פ' (הזורק) דקמי מנין (ל'ס שהוא משקה נאמר כאן וסברה משקור דמיה ונאמר להן כיום האו ייה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלם לתטאה ולגדה ויש לתמוה דהכא משמע ולכ"ע דס הגדה לא הוה בכלל דס חללים ובשבת פרק חבית (דף קנ"ג) משמע דחלב האשה טמא משום דס מגופה דקמי לא אס אמרינן בחלב האשה שמכשיר שלא לרטון שכן דס מגופה מכשיר ומפרש רש"י דחלב היה דס תמלה כדלמרינן (ועל דף ט') דס נעכר ונעשה חלב והכא אמרינן דלפ' דס נדה לא הוה בכלל דס חללים כ"ש חלב דווקא לומר דחלב בלא מעיקר דס שבגוף דס מגופה אבל דס נדה לא ומיהו בלא הכי קשה התם דמאי קמיהר להו רבי עקיבא לרבנן מחמיר לני בחלב מוכדס שהחלב לרשואה סמא ומקין לרשואה טהור ועוד למה לי קרא בפ' דס הגדה (לקמן נה) דחלב האשה חביב משקה מוכתיב ותפתח את נאח החלב והשקאו טיפוק ליה מטעמא דדס נעכר ונעשה חלב ומיהו סוגיא דלקמן חילק למימר דלא